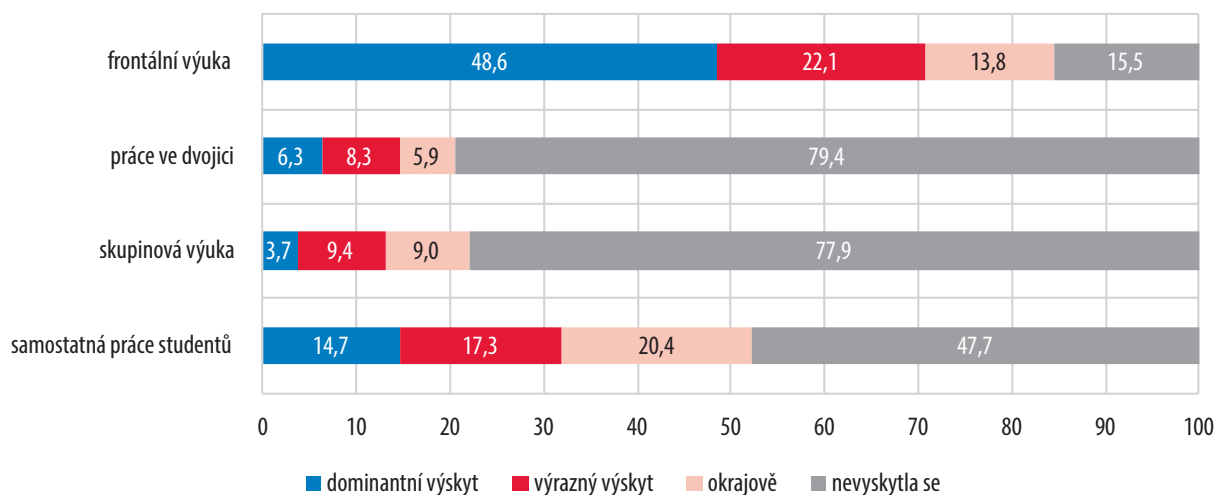

vyžadující zlepšení. Přetrvává ovšem nepříznivý stav v systematickém sledování pokroku jednotlivých studentů a realizace výuky zohledňující jejich individuální potřeby, kde více než 26 % škol vyžaduje zlepšení a jen 2,4 % škol dosáhlo výborné úrovně. Vzdělávací cíle ve vyšším odborném vzdělávání vycházely většinou z očekávaných znalostí a dovedností stanovených ve vzdělávacích programech (zaznamenáno v 87,3 % sledované výuky) nebo ze znalostí a dovedností studentů (37,6 % sledované výuky). Znalostní a dovednostní cíle byly zpravidla naplňovány (v 68,5 % výuky bylo patrné, že výuka znalosti a dovednosti prohlubuje či rozvíjí). Pozitivem výuky bylo uvádění vhodných příkladů využití znalostí a dovedností z předmětů v reálných situacích, tato zásada byla naplňována u 73 % hodnocených vyšších odborných škol. Pozitivně byl také zaznamenán nižší počet studentů ve skupinách, neboť tím je umožněná individualizace výuky.

Dalším pozitivem bylo, že jen 2,8 % hodnocených vyučovacích jednotek odpovídalo svým obsahem vzdělávání žáků ve střední škole. Částečně rozdílná připravenost výuky se promítala do kvality jejího průběhu. Podle výsledků v hodnocených školách byla výuka dobře organizačně promyšlena a měla spád v 71,8 % navštívených hodin, na druhé straně se jen u 33,7 % hodin střídaly odlišné metody výuky, a dokonce 10,7 % hodin působilo na studenty jednotvárně. V poměrně velkém počtu 41,6 % studenti samostatně objevovali nové poznatky a při jejich formulování využívali již nabytých znalostí a zkušeností. V 79 % navštívených hodin byli studenti motivováni, pracovali v hodinách se zájmem, byli aktivní a často spolupracovali. Z důvodu nedostatečné motivace byl některý student nebo více jednotlivců pasivní v 8,5 % hodin. Ve většině sledovaných hodin panovala ve vztahu mezi pedagogem a studenty příjemná nekonfliktní atmosféra, jen v jednom případě dal pedagog najevo slabšímu studentovi, že u něho nepředpokládá dobrý výsledek.

Graf 73

Organizační formy výuky – podíl hodin (v %)

Organizační formy výuky jsou na vyšších odborných školách dány typem vyučovací jednotky (přednáška, seminář, cvičení apod.), přesto byla v hodinách zjišťována nevýrazná podpora spolupráce studentů, nevhodná organizace výuky, nízká účelnost střídání metod výuky nebo byly v menší míře rozvíjeny klíčové kompetence a funkční gramotnosti. Příčinou tohoto stavu je přetrvávající vysoký podíl frontální výuky na úkor forem podporujících spolupráci studentů (skupinová práce či práce ve dvojicích). Frontální výuka byla jako výrazná či dominantní forma zaznamenána v 70,7 % výuky, zatímco kooperativní formy byly výrazné či dominantně zastoupeny pouze ve 27,7 % výuky. Frontální výuka byla nejčastěji střídána se samostatnou prací studentů (32 % hospitovaných hodin). Z hlediska účelnosti jednotlivých forem výuky je zřejmé, že právě nejužívanější frontální výuka byla ze všech